

■ † Κυριακὴ Ε΄ Ματθαίου

Ὁ νοσηρὸς φόβος νὰ ἀρνηθοῦμε τὸν ἐφρησυχασμὸ μας*

Οἱ Γαδαρνοὶ εἶδαν τὸ καταπληκτικὸ θαῦμα τοῦ Κυρίου, ὅταν ἔβγαλε ὀλόκληρη λεγεῶνα δαιμόνων ἀπὸ τὸν δαιμονισμένο, καὶ ἡ πόλις ὀλόκληρη βγήκε νὰ Τὸν συναντήσῃ καὶ νὰ Τὸν παρακαλέσῃ, «ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων

αὐτῶν» (Ματθ. ν' 34).

Δὲν θεωροῦμε πὼς εἶδαν τὸν Κύριο μὲ ἐχθρότητα, ὅπως καὶ δὲν νομίζουμε πὼς Τὸν ἐπίστευσαν.

Φαίνεται πὼς τοὺς κατέλαβε κάποιον εἶδος ἀκαθόριστου φόβου στὴν δύναμί Του· καὶ σὰν ἀποτέλεσμα τοῦ φόβου τοὺς αὐτοῦ, Τοῦ ζήτησαν νὰ πᾶν ὅπου θέλει, μόνο νὰ μὴν τοὺς πειράξῃ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ εἰκόνα τοῦ εἶδους τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν εἰρηνικὰ στὰ κτήματά τους. Γύρω τους εἶχε δημιουργηθῆ μία τάξι πραγμάτων ποὺ δὲν τοὺς ἦταν δυσάρεστη. **Εἶχαν** συνηθίσει στὸν τρόπο αὐτόν, δὲν σκέπτονταν οὔτε καὶ ἐνιωθὰν τὴν ἀνάγκη νὰ τὸν ἀλλάξουν ἢ νὰ τὸν καταργήσουν καὶ φοβοῦνταν νὰ κάνουν ἓνα νέο βῆμα. **Αἰσθάνονταν** ὅμως πὼς κάποια ἐντολὴ ἔρχεται ἀπὸ ψηλά, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ συνειδησίς τους θὰ τοὺς ἀναγκάσει νὰ ἀπαρνηθοῦν τὸ παλαιὸ καὶ νὰ δεχθοῦν κάτι νέο.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀγωνίζονταν νὰ ἀποφύγουν κάθε περίπτωσι ποὺ θὰ μπορούσε νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ σὲ ἄλλες πεποιθήσεις, γὰρ νὰ μποροῦν νὰ ζοῦν ἡρεμὰ στὶς παλαιές τους συνήθειες, ἐπικαλούμενοι ἄγνοια.

Αὐτοὶ ἀνήκουν στὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων ποὺ φοβοῦνται νὰ διαβάσουν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὰ πατερικὰ βιβλία ἢ νὰ συζητήσουν πνευματικὰ θέματα. **Φοβοῦνται**, ὅτι ἂν ἡ συνειδησίς τους διαταραχθῇ, μπορεῖ νὰ ξυπνήσῃ καὶ νὰ ἀρχίσῃ νὰ τοὺς πιέξῃ νὰ ἐγκαταλείψουν αὐτὸ ποὺ ἔχουν καὶ νὰ δεχθοῦν κάτι ἄλλο, καινούργιο, ἀλλὰ ἄγνωστο.

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α΄, σελ. 234-235, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.